

R O M Â N I A
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA
SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR.

Şedinţa publică din [redactat]

Completu compus din:

PREȘEDINTE: [redactat]

Grefier: [redactat]

S-a luat în examinare cauza în contencios administrativ având ca obiect contestație act administrativ fiscal privind pe contestatorul [redactat] cu domiciliu în [redactat] și pe părâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA, cu sediul în mun. Tulcea str. Babadag nr.163Bis, jud. Tulcea.

Dezbaterile asupra cererii au avut loc în şedinţa publică din [redactat] precum și în şedința din [redactat] ce fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

T R I B U N A L U L,

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Tulcea la nr. [redactat]

[redactat] a chemat în judecată A.N.A.F. – D.G.F.P. Tulcea pentru anularea deciziei nr. [redactat], ca netemeinică, nelegală.

S-a susținut în motivarea cererii că organul de control fiscal validat de emitentul deciziei în urma verificării efectuate pe perioada [redactat]

[redactat] a stabilit că petentul este plătitor de T.V.A, disponând înregistrarea din oficiu și impunerea la plata sumei de [redactat] T.V.A și lei majorări de întârziere.

S-a mai arătat că i-au fost reținute contestatorului ca și operațiuni taxabile un număr de 11 vânzări de imobile (construcții și terenuri) din care, urmare contestației fiscale administrativ jurisdicționale doar 6 din aceste operațiuni au rămas taxabile, ceea ce înseamnă că prezenta contestație se referă la 5 contracte de vânzare cumpărare, respectiv cele autentificate cu nr. [redactat] nr. [redactat] nr. [redactat] nr. [redactat] nr. [redactat]

S-a susținut că greșit organul fiscal a apreciat că tranzacțiile efectuate în perioada controlată se încadrează în art. 127 alin. 2 Cod fiscal, întrucât contestatorul nu are calitate de persoană impozabilă din punct de vedere al T.V.A, iar actele întocmite care au ca obiect imobile (clădiri, și terenuri) nu sunt considerate acte de comerț ci sunt civile, de unde rezultă că vânzarea de imobile chiar și cu caracter de continuitate nu poate fi încadrată în art. 127 alin. 2 nefiind o activitate a unui comerciant.

Intr-o teză subsidiară, în măsura în care se va constata că reclamantul este plătitor de T.V.A. să se aibă în vedere cele două contracte, respectiv un număr de 1 și nr. 1

La primul contract, obiectul vânzării îl formează un imobil teren și construcție veche, nefiind individualizat distinct prețul, astfel că taxa va fi dată de imobilul cu o valoare mai mare, iar din expertiza de evaluare rezultă că valoarea construcției este mai mare, ceea ce face ca suma de 1 și taxă și majorările aferente să nu fie corect calculate și deci datorate.

Cu privire la al doilea contract s-a arătat că este un contract de schimb, iar valoarea este de 1 (din contract) și nu de 1 lei, cum a reținut organul de control.

În dovezirea acțiunii, contestatorul a depus la dosar decizia nr. 1 dir. 1 emisă de D.G.F.P. Tulcea, decizie de impunere, raport de inspecție fiscală, contracte de vânzare-cumpărare și a solicitat efectuarea unor expertize de specialitate.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a formulat întâmpinare la contestația formulată solicitând respingerea acesteia ca nefondată.

S-a susținut prin întâmpinare că pentru nerespectarea dispozițiilor legale, prevăzute de Codul fiscal, contestatorul nu s-a înregistrat după data de 1 ca persoană impozabilă în scopuri de T.V.A. și nu a calculat, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxă pe valoarea adăugată aferentă încasărilor din tranzacții imobiliare realizate după depășirea plafonului de scutire.

De asemenea, s-a mai susținut că T.V.A. și majorările de întârziere aferente au fost corect stabilite prin decizia de impunere.

Intimata a depus la dosar actele ce au stat la baza deciziei nr. 1 din 1

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Organele fiscale din cadrul D.G.F.P. – Activitatea de inspecție fiscală au efectuat inspecția fiscală parțială pentru perioada 1 având ca obiectiv verificarea tranzacțiilor imobiliare, efectuate de contestatorul 1 în vederea cuprinderii acestora în sfera de impozitare a activităților imozabile, în conformitate cu circulara A.N.A.F. nr. 1

Pe baza documentelor puse la dispoziție de către 1 pentru perioada 1 de Administrația Finanțelor Publice Tulcea pentru perioada 1, și contractele de vânzare-cumpărare autentificate de notar, organele de control fiscal au reținut că reclamantul contestator a efectuat cu caracter de continuitate, tranzacții imobiliare și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de T.V.A. înainte de începere activității economice în condițiile art. 153 Cod fiscal sau la depășirea plafonului de scutire prevăzut de art. 152 alin.1 Codul fiscal.

S-a mai reținut de către organul de control că data depășirii plafonului de scutire o constituie 1 iar data la care persoana impozabilă ar fi trebuit înregistrată în scopuri de T.V.A este data de 1

In baza raportului inspecției fiscale s-a emis decizia de impunere nr. 1 din 1 privind datoria contestatorului în sumă de 1 lei, reprezentând 1 și 1 majorări de întârziere.

Impotriva deciziei de impunere nr. din , contestatorul a formulat contestație ce a fost soluționată de către D.G.F.P. Tulcea prin Decizia nr. prin care s-a respins contestația ca neîntemeiată pentru suma de lei reprezentând T.V.A. lei și majorări aferente de admitându-se contestația pentru suma de .

Contestația de față privește art. 1 din decizie și vizează suma de reprezentând T.V.A. lei, și majorări de întârziere stabilită prin Decizia de impunere nr. din , contestația ce este întemeiată doar în parte, pentru următoarele considerente.

In perioada contestatorul a efectuat cu caracter de continuitate tranzacții imobiliare și nu a solicitat înregistrarea în scopuri dè T.V.A. conform art. 153 ori art. 152 alin. 1 Codul fiscal.

Astfel, conform art.152 alin. 6 Cod fiscal, data depășirii plafonului de scutire o constituie iar data la care persoana impozabilă ar fi trebuit înregistrată ca plătitor de T.V.A. este

Contestatorul susține greșit că nu este persoană impozabilă întrucât în perioada vizată a efectuat cu regularitate mai multe tranzacții imobiliare în scopul obținerii de venituri, iar din actele de la dosar rezultă că activitatea privind tranzacțiile imobiliare a fost desfășurată în scopul realizării de venituri, proprietățile imobiliare fiind cumpărate pentru a fi apoi revândute.

Potrivit art. 127 alin. 2 Cod fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea în scopuri personale nu va fi considerată activitate economică cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. 2 Cod fiscal.

Potrivit art. 46 alin. 2 Cod fiscal, și art. 21 din normele de aplicare „sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere precum și cele obținute din practicarea unei meserii iar principalele activități care constituie fapte de comerț sunt și activitățile de cumpărare efectuate, în scopul revânzării.

De asemenea, potrivit art. 127 Cod fiscal, este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. 2, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestor activități iar conform alin. 2 constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

Din probele administrative a rezultat că în perioada contestatorul a efectuat în realitate 28 tranzacții imobiliare, respectiv vânzări, iar în perioada au fost efectuate 15 cumpărări de proprietăți imobile și 8 vânzări, ceea ce face ca în conformitate cu art. 127 alin. 2 Cod fiscal, contestatorul să fie o persoană impozabilă, din punct de vedere fiscal, plătitor de T.V.A.

Instanța mai reține că potrivit art. 152 Cod fiscal, pentru perioada sunt scutite de T.V.A. persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată este inferioară plafonului de

2 miliarde lei, iar începând cu persoana impozabilă a cărei cifră de afaceri anuală declarată sau realizată este inferioară plafonului de 35000 Euro, poate solicita scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. 1.

Dar din actele dosarului, rezultă că la venituri din tranzacții imobiliare, care depășesc plafonul de scutire de 35000 Euro, ceea ce înseamnă că avea obligația să se înregistreze ca plătitor de T.V.A. în termen de 10 zile, lucru pe care însă nu l-a făcut acesta considerând în mod nelegal, că ar fi scutit de T.V.A.

Intrucât nu a înțeles să se înregistreze ca plătitor de T.V.A. contestatorul a fost înregistrat în mod legal, din oficiu, de către organele fiscale conform art. 153 alin. 1 și art. 125¹⁾ alin. 2 lit. b Cod fiscal, și drept urmare, instanța nu va ține seama de răspunsul expertului contabil exprimat la obiectivul nr. 2 în sensul că nu poate contestatorul să fie considerat ca plătitor de T.V.A.

Apreciindu-se de către instanță că se impune a fi considerat contestatorul ca plătitor de T.V.A. pentru considerentele arătate, s-a solicitat expertului contabil să determine valoarea reală a T.V.A. plus accesoriu pentru contractele vizate de decizia de impunere nr.

respectiv contractul nr.

nr. și nr. lin

nr. din i

Din expertiza contabilă efectuată în cauză a rezultat o altă valoare a datoriei contestatorului către bugetul statului, constând în T.V.A. și majorări decât valoarea stabilită prin decizia de impunere și prin decizia ce face obiectul contestației.

Astfel, în cazul contractului de vânzare-cumpărare nr. obiectul vânzării îl constituie un imobil teren plus construcție veche, fără a se menționa un preț distinct pentru teren și unul pentru construcție, ceea ce face ca taxa să fie dată de valoarea imobilului cu valoarea mai mare conform pct. 37 alin. 1 din H.G. nr. 44/2006.

Din raportul de evaluare întocmit pentru imobilul din strada raport înșușit și folosit în cauză, la efectuarea expertizei contabile de către expert a rezultat că valoarea totală a imobilului este de din care lei terenul și lei construcție, ceea ce face ca baza de impozitare folosită la calculul T.V.A. să fie zero.

De asemenea, în ce privește contractul nr. acesta este un contract de schimb, iar taxa se datorează de fiecare copermutant în raport de valoarea fiecărui bun înstrăinat, respectiv de valoarea indicată de către părți ca valoare a bunurilor schimbate.

Așa cum a concluzionat și expertul contabil pentru obiectivul nr. 5 din expertiză, organul fiscal a reținut o valoare eronată a tranzacției în sumă de atâtă timp cât în contractul de schimb se menționează că valoarea imobilelor schimbate este de valoare care constituie baza de impozitare.

Drept urmare, instanța va reține ca în temeiul și legală susținerea expertului la obiectivul nr. 5 în sensul că valoarea totală a datoriei contestatorului cu referirile specifice la cele două contracte este de conform calculului

anexat din care T.V.A. aferentă tranzacțiilor este de lei și majorările sunt în valoare de lei, ceea ce înseamnă că suma stabilită de organele fiscale la art. 1 din decizia contestată nu este reală.

In consecință, se va admite contestația și va anula în parte decizia nr. emisă de D.G.F.P. Tulcea (art. 2 din decizie) în sensul că va stabili valoarea totală a datoriei în sumă de lei, din care: T.V.A. în valoare de și majorări de întârziere aferente în valoare de lei, în sarcina contestatorului.

Urmează a fi obligată intimata la plata sumei de lei reprezentând onorariul expert către contestator.

Urmează a se constata onorariul definitiv pentru expert lei, conform decontului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
H O T Ă R Ă Ş T E:**

Admite contestația contestatorul cu domiciliul în cu în contradictoriu cu părâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA, cu sediul în municipiul Tulcea str. Babadag nr. 163 Bis, jud. Tulcea.

Anulează în parte decizia nr. emisă de D.G.F.P. Tulcea (art. 2 din decizie) în sensul că stabilește valoarea totală a datoriei în sumă de lei din care: T.V.A. în valoare de lei și majorări de întârziere aferente în valoare de lei, în sarcina contestatorului.

Obligă intimata la plata sumei de lei reprezentând onorariul expert către contestator.

Constată onorariul definitiv pentru expert lei, conform decontului. Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de :

PREȘEDINTE,

[Handwritten signature]